

متن پرسش

سلام: فرمود؛ ما خسته‌ایم، خسته به معنای واقعی. عجب است از این سایت که به‌جای پرسش و به گفت‌گو نشستن با متفکری چون شما، شده‌است مخزن الاسرار دل‌های شکسته و بیشتر حیران‌کننده‌ی متحیرین و شاید شما استجاب دعای رب زدنی تحیرای ما باشید. از طرفی روح در بدنم نمی‌گنجد و حس پرواز با دیگران و در میان خلق به انواع کارها پرداختن و سخن گفتن و مصداق حدیث تجلسون و تحدثون بودن تمام وجودم را پر کرده است، و از طرفی خسته از همه چیز و همه‌کس و مخصوصا از خود آنگاه که میان اجتماع حاضرم و کوله‌بارم سنگین می‌شود و دلم می‌خواهد تا ابدالابد به گوشه‌ای بنشینم و بنشینم و بنشینم و این می‌سوزاندم که هر کار کنم در خسرانم، توان حرکت ندارم، توان نشستن حتی، حال می‌فهمم که شهدا عجایب این عالمند. وقتتان را گرفتم، بیخشید. اما چه کنم واقعا؟ نه توان حرکت دارم و نه مکانی برای نشستن و ماندن.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال وقتی با مطالعات دقیق و رجوع به تفاسیر قرآن در اندیشه منطقی، خود را پیروانیم توان حضور در اجتماع انسان‌ها و گفتگو با آن‌ها در ما رشد می‌کند. البته در کار ورزش و اعمال اراده‌های ممتد به بدن، نباید کوتاهی کرد. در سخن حضرت صادق «علیه‌السلام» نیز بیندیشید که می‌فرمایند: «مَا عُيِدَ اللَّهُ بِشَيْءٍ أَفْضَلَ مِنَ الْمَشْيِ» خداوند در هیچ چیزی مثل راه‌رفتن عبادت نشد که البته این نوع پیاده‌روی وقتی معنا دارد که یا به سوی کعبه باشد و یا جهت رشد فکری و معنوی. موفق باشید